

VII. ZOH: CORTINA D'AMPEZZO 1956

- KRAJINA: Taliansko
- TERMÍN: 26. 1. - 5. 2. 1956
- ÚČASŤ: 821 športovcov (687 mužov, 134 žien) z 32 krajín, súťažili v 24 disciplínach.
- ÚČASŤ Z ČSR A ZO SLOVENSKA: V čs. výprave bolo 41 športovcov, z toho 3 Slováci. Z nich krasokorčuliar Karol Divín skončil piaty a Ján Jendek bol členom družstva hokejistov na piatom mieste.
- NAJÚSPEŠNEJŠIE KRAJINY (neoficiálne bodovanie a zisk medailí):
1. ZSSR 103 (7 - 3 - 6), 2. Rakúsko 66,5 (4 - 3 - 4), 3. Fínsko 57 (3 - 3 - 1), ... 15. ČSR 5.
- NAJÚSPEŠNEJŠÍ PODĽA MEDAILÍ: Anton Sailer (Rak., zjazdové lyžovanie) 3 - 0 - 0, Jevgenij Grišin (ZSSR, rýchlokorčuľovanie) 2 - 0 - 0, Sixten Jernberg (Švéd., beh na lyžiach) 1 - 2 - 1.

Cortina d'Ampezzo pôvodne mala byť dejiskom ZOH už v roku 1944, keď v Taliansku vládli Mussoliniho fašisti. Vo vojnovom období sa však napokon neuskutočnili žiadne hry – letné, ani zimné. Až v roku 1956 zavítal výkvet zimných športov do talianskych Dolomitov, čiže znovu do alpského regiónu. Pozoruhodnosťou týchto hier boli prvé priame televízne prenosy do zahraničia a ďalšou, že krasokorčuľarske súťaže sa naposledy konali pod holým nebom. Financovanie príprav ZOH 1956 výrazne finančne podporila štátna lotériová spoločnosť, vďaka čomu Taliani mohli postaviť moderné športoviská.

Jednou z dominantných črt hier v Cortine d'Ampezzo bol razantný zimný

nástup novej športovej supervelmoci – Sovietskeho zväzu. Ten sa až takmer tridsať rokov po svojom vzniku začal etablovať v medzinárodných športových štruktúrach. Na letných hrách mali jeho športovci premiéru už v Helsinkách 1952, ale na zimných museli čakať o štyri roky dlhšie. Ich vstup na scénu bol v oboch prípadoch triumfálny. V Cortine d'Ampezzo bola výprava ZSSR suverénne najúspešnejšia. Hodné zaznamenaní v časoch striktného bipolárneho sveta a studenej vojny bolo aj to, že na ZOH 1956 namiesto dvoch vtedy samostatných nemeckých štátov – NSR a NDR – prvý raz štartovalo spoločné nemecké družstvo, pretože Medzinárodný

olympijský výbor dlhodobo odmietal oficiálne uznanie Národného olympijského výboru NDR. Podobné to bolo na letných i zimných hrách aj v rokoch 1960 a 1964.

Najväčšou hviezdou VII. ZOH sa stal 21-ročný rakúsky zjazdár Anton (Toni) Sailer (na fotografii vľavo). Ako prvý v histórii zvíťazil zo všetkých troch vtedajších alpských disciplínach, v obrovskom slalome dokonca s náskokom viac než šiestich sekúnd! Ďalším velikánom sa stal rýchlokorčuliar Jevgenij Grišin zo ZSSR, ktorý vyhral dve disciplíny (na 1500 m sa o prvenstvo pri rovnosti časov podelil s krajanom Jurijom Michajlovom).

V behoch na lyžiach sa získalo štyroch medailí, z toho jednej zlatej, blysol Švéd Sixten Jernberg (na fotografii vpravo), v krasokorčuľovaní divákov očarila Američanka Tenley Albrightová. Bratislavčan Karol Divín sa vďaka piatemu miestu v krasokorčuľovaniach mužov stal prvým Slovákom, ktorý na ZOH získal v individuálnej disciplíne bodované umiestenie.

V hokejovom turnaji sa definitívne skončilo kralovanie Kanadčanov. Družstvo ZSSR ich premiérovou zdolalo už na majstrovstvách sveta 1954 a v Cortine d'Ampezzo tím s fenomenálnym útočníkom Vsevolodom Bobrovom znovu dominoval. Okrem Sovietov, ktorí vo finálovej skupine vyhrali všetkých päť zápasov s celkovým skóre 25:5, Kanadčanov predstihli aj Američania. Sklamáním sa turnaj skončil pre družstvo ČSR, v ktorom bol aj slovenský brankár Ján Jendek. Piate miesto po štyroch prehrách vo finálovej skupine a po jedinom víťazstve nad Nemeckom bolo pre česko-slovenských fanúšikov, ktorí od tímu čakali medailu, horúcou sprchou. Na určitý čas sa potom v našich končinách akékoľvek fiasko všeobecne označovalo prívlastkom „Cortina“...

LUBOMÍR SOUČEK